

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1815/2023
Рев2 1823/2023
29.11.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Татјане Миљуш и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мирјана Ћирковић Мидић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, Одред жандармерије у Краљеву, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Краљеву, ради исплате, одлучујући о ревизијама тужене изјављеним против пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3702/21 од 10.05.2022. године и Гж1 3564/22 од 24.11.2022. године, у седници одржаној дана 29.11.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизијама тужене изјављеним против пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3702/21 од 10.05.2022. године и Гж1 3564/22 од 24.11.2022. године, као изузетно дозвољеним.

ОДБАЦУЈУ СЕ као недозвољене ревизије тужене изјављене против пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3702/21 од 10.05.2022. године и Гж1 3564/22 од 24.11.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву П1 647/19 од 07.10.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев па је тужена обавезана да тужиоцу за период од 03.09.2016. године до 03.07.2018. године на име неисплаћеног додатка на плату за време приправности и трошкова рада и боравка на терену исплати и то: по основу приправности укупан износ од 110.875,84 динара (алинеја прва) и на име теренског рада укупан износ од 205.491,84 динара (алинеја друга), све у појединачним месечним износима са законском затезном каматом чија су висина и датуми доспелости ближе наведени у овом ставу изреке. Ставом другим изреке, тужена је обавезана да тужиоцу накнади трошкове поступка од 106.027,36 динара са законском затезном каматом од дана извршности одлуке о трошковима поступка до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3702/21 од 10.05.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Краљеву П1 647/19 од 07.10.2021. године у ставу првом изреке

алинеја прва. Ставом другим изреке, укинута је првостепена пресуда у ставу првом изреке алинеја друга и у ставу другом изреке и предмет у укинутим деловима враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Пресудом Основног суда у Краљеву П1 583/22 од 30.06.2022. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев па је тужена обавезана да тужиоцу на име накнаде штете за неисплаћени додаток на плату по основу теренског додатка за период од 03.09.2016. године до 03.07.2018. године исплати укупан износ од 205.491,84 динара, у појединачним месечним износима са законском затезном каматом чија су висина и датуми доспелости ближе наведени у овом ставу изреке. Ставом другим изреке, тужена је обавезана да тужиоцу накнади трошкове поступка од 102.309,84,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности одлуке о трошковима поступка до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3564/22 од 24.11.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Краљеву П1 583/22 од 30.06.2022. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против наведених правноснажних пресуда донетих у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизије због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, с тим што је предложила да се о ревизијама одлучи као изузетно дозвољеним применом члана 404. ЗПП, ради уједначавања судске праксе.

Предмет тражене правне заштите о коме је одлучено побијаним пресудама је исплата додатка на плату по основу приправности (дежурства ван радног времена) и накнада трошкова за теренски додаток у периоду од 03.09.2016. године до 03.07.2018. године. По оцени Врховног суда, узимајући у обзир садржину тражене судске заштите и начин пресуђења, нема разлога за одлучивање по посебној ревизији из члана 404. ЗПП иако су измењене одредбе важећег Закона о полицији, због чега је одлучено као у ставу првом изреке овог решења.

Наиме, у погледу одлуке о праву на исплату увећане плате по основу приправности (пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3702/21 од 10.05.2022. године) нема разлога који указују на потребу разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, као ни потребе за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права. Побијана другостепена пресуда у погледу одлуке о праву на додаток на плату по основу приправности донета је у складу са правним схватањем Врховног суда израженом у више ревизијских одлука, да тужилац као полицијски службеник има право на увећање плате по основу приправности за ранији период у смислу члана 147а став 1. Закона о полицији („Сл. гласник РС“, бр.101/05...64/15) који полицијском службенику признаје право на остваривање додатка на плату и за дежурство ван радног времена (приправност), као и на основу члана 12. Посебног колективног уговора за полицијске службенике („Сл. гласник РС“, бр.22/15 који је ступио на снагу 07.03.2015. године). То право му припада и на основу важећег Закона о полицији („Сл. гласник РС“ број 6/2016) на основу члана 156. став 2. и 3. и члана 187. став 1. а у вези одредби цитираног Правилника о приправности за рад, у конкретно утврђеној чињеничној ситуацији када је применом

правила о терету доказивања из члана 231. ЗПП, тужилац доказао да је у релевантном временском периоду био приправан (у стању потребног степена спремности) по усменом налогу непосредног руководиоца, а да тужена није доказала супротно (да му такав усмени налог није издат и да није био приправан).

Овај суд такође налази да нема разлога за одлучивање по посебној ревизији и у погледу одлуке о праву на исплату накнаде трошкова за боравак на терену – теренског додатка (пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3564/22 од 24.11.2022. године) у висини 3% просечне месечне зараде запосленог (у привреди) РС за сваки дан боравка полицијског службеника на терену. Разлози на којима су засноване одлуке нижестепених судова, о усвајању тужбеног захтева у складу су са постојећом судском праксом Врховног суда у тумачењу и примени релевантног материјалног права, а код утврђења да тужиоцу као припаднику жандармерије у спорном периоду није исплаћиван теренски додаток као накнада за рад и боравак на терену, који му припада на основу члана 147б раније важећег Закона о полицији („Сл. гласник РС“, бр.101/05...64/2015) и члана 47. став 2. Посебног колективног уговора за полицијске службенике („Сл. гласник РС“, бр.22/15) са Анексом објављеним у „Сл. гласнику РС“, бр.70/15 који је ступио на снагу 20.08.2015. године) у висини одређеној према члану 39. Посебног колективног уговора за државне органе („Сл. гласник РС“ бр.25/15...50/15) и члану 44. став 1. Уредбе о накнади трошкова и отпремнини државних службеника и намештеника („Сл. гласник РС“, бр.98/07, 84/15) који прописи се до 05.02.2016. године као дана ступања на снагу важећег Закона о полицији („Сл. гласник РС“ бр. 6/16 са изменама) примењују сходно члану 169. ранијег закона, а за период после тога на основу члана 188. у вези члана 250. важећег закона, као и наведена Уредба и Посебни колективни уговор за државне органе, како су то правилно закључили нижестепени судови.

Из наведених разлога, нису испуњени услови да се у овој правној ствари прихвати одлучивање о ревизијама тужене као изузетно дозвољеним, због чега је на основу члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр.72/11... 18/20), Врховни суд одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побиијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате накнаде на име додатка на плату по основу приправности и за неисплаћени теренски додаток, поднета је 03.09.2019. године, а поднеском од 17.02.2021. године тужба је преиначена повећањем захтева. Вредност побиијаног дела правноснажне пресуде је 110.875,84 динара (по пресуди Основног суда у Краљеву П1 647/19 од 07.10.2021. године, која је потврђена пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3702/21 од 10.05.2022. године у ставу првом изреке алинеја прва, односно 205.491,84 динара (по пресуди Основног суда у Краљеву П1 583/22 од 30.06.2022. године која је потврђена пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3564/22 од 24.11.2022. године). Ови износи, према средњем курсу НБС на дан преиначења тужбе, представљају динарску противвредност испод 40.000 евра.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме побијане вредности предмета спора не прелазе динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни суд, применом члана 403. став 3. ЗПП, нашао да су ревизије тужене недозвољене.

На основу изложеног, Врховни суд је на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке овог решења.

**Председник већа-судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић